

Παραμονή Θεοφανείων στον Άγιο Γεώργιο Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το πρωί της Πέμπτης, 5 Ιανουαρίου, παραμονή της Δεσποτικής Εορτής της Βαπτίσεως του Κυρίου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας [κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Βεροίας και στο τέλος τέλεσε την ακολουθία του Μεγάλου Αγιασμού.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἑμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω».

Μερικές ημέρες μετά τή μεγάλη δεσποτική έορτή τής Γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας, κατά τήν ὁποία εἶδαμε τόν Χριστό νά κενώνει «ἐαυ-τόν λαβών δούλου μορφήν», νά ἐνδύεται θεληματικά τήν ἀν-θρώ-πινη σάρκα, καλύπτοντας μέ αὐτή τή θεία του φύση, καί νά γεν-νᾶται ὡς ταπεινό βρέφος στό σπή-λαιο τής Βηθλεέμ γιά νά μᾶς λυ-τρώσει ἀπό τήν ἁμαρτία, καί λίγο πρίν νά τόν δοῦμε νά κλίνει τόν αὐχένα του ἐνώπιον τοῦ τιμίου Προ-δρόμου γιά νά βαπτισθεῖ, ἀκούσαμε σήμερα τόν ἀπόστολο Παῦλο νά κάνει μία ἐκ βαθέων ὁμο-λογία, γράφοντας πρός τούς προσφιλεῖς του χριστιανούς τής Κο-ρίνθου. «Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτόν ἐδούλωσα, ἵνα τούς πλείονας κερδήσω». Ἄν καί ἡμουν, λέγει, ἐλεύθερος ἀπό ὅλους, ἔγινα δούλος ὅλων, προκειμένου νά κερδίσω τούς περισσότερους, ὅπως γράφει.

Ένας ἐλεύθερος καί ἀνεξάρτητος ἄνθρωπος ἦταν ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος, ἕνας διακεκριμένος νομομαθής τοῦ Ἰσραήλ, ζηλωτής τῶν πατρικῶν του παραδόσεων, πού, ὅπως φαίνεται, εἶχε μεγάλη ἀπήχηση στους ὁμοθρήσκους του. Καί ὅμως, μετά τό θαυμαστό ὄραμα στόν δρόμο γιά τή Δαμασκό, ὁ δι-δάσκαλος, ὁ Παῦλος, γίνεται μαθητής, μαθη-τής τοῦ Χριστοῦ. Ἐγκατα-λεί-πει γιά χάρη του τά

πάντα, ρυθμίζει τή ζωή του ανάλογα μέ τίς ανάγκες τοῦ κηρύγματος, ἀφήνει τόν ἑαυτό του στά χέρια τοῦ Θεοῦ γιά νά τόν καθοδηγήσει γιά τή συνέχεια, ὑπο-μένει διωγμούς, φυλακίσεις, τα-λαι-πωρίες, κακίες, ἐχθρότητες, προ-λήψεις καί προκαταλήψεις ἀν-θρώ-πων, προκειμένου νά κηρύξει τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στά ἔθνη. Καί κάνει τό πᾶν, γιά νά προσεγγίσει τούς ἀνθρώπους μέ τόν τρόπο πού θά μπορούσε νά βοη-θήσει τόν καθένα, ὥστε νά γνωρίσει τόν Χριστό καί νά σωθεῖ.

Τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει ὅτι καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος ταπεινώνεται, ταπεινώνει τόν ἑαυτό του, γιά τή σωτηρία τῶν ἀδελφῶν του, ἀκολουθώντας τό παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος, ἄν καί Θεός, ταπεινώνει τόν ἑαυτό του, γιά νά σώσει ἐμᾶς τούς ἁμαρ-τωλούς ἀνθρώπους.

Ἡ κενωτική ταπείνωση τοῦ Θεαν-θρώπου ἀλλά καί τοῦ πρωτοκο-ρυ-φαίου ἀποστόλου του, ὁ ὁποῖος βα-δί-ζει στά ἴχνη τοῦ Χριστοῦ, δέν ἀποτελεῖ μόνο ἔκφραση τῆς ἀπέρα-ντης ἀγάπης του γιά τόν πεπτω-κότα ἄνθρωπο, ἀλλά καί ὑπόδειξη τοῦ τρόπου μέ τόν ὁποῖο μπορούμε νά γίνουμε καί ἐμεῖς μέτοχοι τῆς σωτηρίας, γιά τήν ὁποία ἐνανθρώ-πησε ὁ Κύριός μας, ἀλλά καί γιά τήν ὁποία διέσχισε τά πέρατα τῆς οἰκουμένης καί ἔφθασε μέχρι τήν πόλη μας ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦ-λος, ὁ ἰδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκ-κλησίας. Διότι ἡ ταπείνωση εἶναι ὁ μοναδικός δρόμος μέσω τοῦ ὁποῖου μπορούμε νά πλησιάσουμε τόν Χριστό, μπορούμε νά συνειδη-τοποιήσουμε τά λάθη μας, τίς ἀδυναμίες μας, τίς ἁμαρτίες μας, τά πάθη μας καί νά ζητήσουμε τό ἔλε-ός του. Νά τοῦ ζητήσουμε νά κα-θά-ρει τήν ψυχή μας μέ «τήν καθαρ-τι-κή τῆς Ὑπερουσίας Τριάδος ἐνέρ-γεια», ὅπως θά ἀκούσουμε σέ λίγο στήν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγια-σμοῦ, νά τήν καθάρει μέσω τῆς μετανοίας καί τοῦ μυστηρίου τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Διαφο-ρε-τικά, ἐάν

δέν έχουμε ταπείνωση, δέν μπορούμε ούτε νά συνειδη-το-ποιήσουμε ότι έχουμε ανάγκη τή μετάνοια καί τήν κάθαρση τῆς ψυχῆς μας, ούτε ότι έχουμε ανάγκη τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ γιά νά κερ-δί-σουμε τή σωτηρία μας.

Καί τό διαπιστώνουμε αὐτό στούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς τοῦ Χρι-στοῦ. Ποιοί τόν ἄκουσαν καί ποιοί πίστευσαν στό κήρυγμά του καί σώθηκαν; Αὐτοί πού ταπεινώθη-καν καί ζήτησαν τό ἔλεός του. Ὁ τελώνης κατέβη «δεδικαιωμένος». Ὁ Ζακχαῖος πού κατάλαβε τίς ἀδι-κίες πού ἔκανε καί τίς ἀποκατέ-στησε, ἔγινε ἄξιος τῆς σωτηρίας. Ἡ Χαναναία γυναίκα ἄκουσε τόν ἔπαινο τῆς πίστεώς της καί ἐπέτυχε τή θεραπεία τῆς θυγατέρας της, γιατί ταπεινώθηκε ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ληστής ἔγινε ὁ πρῶτος οἰκήτορας τοῦ παραδείσου, γιατί καί αὐτός ζήτησε ἐν ταπεινώσει τό ἔλεος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίθετα, ὅλοι οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι, πού πίστευαν ὅτι ἦταν εὐσεβεῖς, ἀλλά ἦταν ὑπερή-φανοι καί δέν θέλησαν νά ταπει-νωθοῦν ποτέ, ἔμειναν τελικά μα-κριά ἀπό τήν πίστη στόν Χριστό καί τή σωτηρία.

Ἄς μὴν μιμηθοῦμε ὅμως αὐτούς, ἀλλὰ ἅς ἀκολουθήσουμε τό παρά-δειγ-μα τῆς ταπεινώσεως τοῦ πρω-τοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου καί ἀκόμη περισσότερο τοῦ Κυρίου μας, τόν ὁποῖο θά δοῦμε αὔριο νά βαπτίζεται στά ὕδατα τοῦ Ἰορδάνη καί νά κλίνει, ἅν καί Θεός, τόν αὐχένα ἐνώπιον τοῦ δούλου του, γιά νά μᾶς διδάξει τήν ταπείνωση καί νά μᾶς χαρίσει δι' αὐτῆς τή σω-τηρία. Καί ἅς ταπεινωθοῦμε καί ἐμεῖς ζητώντας τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ γιά νά λάβουμε τή χάρη του καί νά ἀξιωθοῦμε τῆς σωτηρίας. Αὐτό, ἄλλωστε, εἶναι τό κήρυγμα καί τοῦ Προδρόμου ἀλλά καί τοῦ Κυρίου μας «μετανοεῖτε, ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν». Χωρίς μετάνοια καί ταπείνωση δέν θά ἀξιωθοῦμε νά δοῦμε τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη πού θά μᾶς καλέσει γιά νά μᾶς κρίνει καί νά μᾶς τοποθετήσῃ ἐκεῖ πού πρέπει στόν καθένα μας. Ἄς ἀγωνισθοῦμε ἐν μετανοίᾳ καί ἐν ταπεινώσει. Ἀμήν.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)